

Jak neškodit vztahům, sobě ani dětem

Události letošního jara zamíchaly nejen ekonomickou situací v celém světě, ale také se školní docházkou a se vztahy, a to pořádně. Naštěstí tu byla a stále je pomoc v podobě biorezonančního lékařského přístroje BICOM, který dokáže nejen objevit příčinu problému, ale také je nápomocný při jejím řešení – díky úpravě pacientova vlastního frekvenčního spektra vlnění dokáže harmonizovat organismus i psychiku.

Dál už je to ale na každém. Pokud člověk ve svém způsobu života a myšlení nic nezmění, je téměř jisté, že problém se po čase zase vrátí.

Praktická lékařka pro děti a dorost MUDr. Pavla Koželuhová, jinak také zakladatelka plzeňského Centra celostní péče Fontána, má s Bicomem dlouholeté zkušenosti a jednou z jejích specializací jsou také psychické BICOM testovací sady. „Využívám je moc ráda a jsem někdy velmi překvapená, jak skvěle zabírají. Teď jsem zrovna řešila s několika ženami vztahové problémy s muži. Bud' se chtěly zbavit milence, nebo se rozváděly a potřebovaly vyladit svou psychiku, aby vše proběhlo v klidu a bez přehnaných emocí. Musím říct, že díky psychosomatickým sadám – a terapii pomocí fotky – se to daří dobře.“

Co se na Bicomu při problémových rozchodech nejvíc ukazuje k řešení?

Z psychosomatických sad hlavně konfliktní sady. Dá se totiž pomocí nich řešit nejen konflikt s druhým pohlavím, ale i se členy rodiny. K tomu se ovšem přidávají nejrůznější emoce – strach, panika, vztek... I ty je potřeba řešit.

Dá se takto pracovat i v případě potíží s nadřazeným nebo podřazeným?

Ano. Psychosomatické BICOM sady se opravdu povedly.

Je září, opět začíná škola. Zajímalo by mne, jak se podle vás v psychice odrazilo domácí vyučování. I když to bylo asi občas psycho, myslíte si, že ve výsledku prospělo, že děti byly víc v kontaktu s rodiči než kdykoli předtím?

Tam, kde byly vztahy dobré nebo aspoň průměrné, z toho mohly rodiny hodně vytěžit, víc se

užít. Jinde, kde vztahy nejlepší nebyly, problémy „vyjely“ ještě víc na povrch. A zde byla nová šance – buď dát vztahy znovu dohromady, nebo se naopak v klidu rozejít... a zařít si život jinak, lépe, pro sebe i děti. Je tu ale také druhá stránka věci: na bázi dobrovolnosti při povinné školní docházce řekneme rodičům, že mohou nebo nemusí posílat děti do školy. Jenže děti se stejně

scházejí. Dopoledne, odpoledne, chodí do kina, wellness, do fitka, popíjejí venku. Výsledek? Po pár týdnech tohoto režimu jsem například vedla s šestnáctiletou slečnou, která přišla s tím, že se cítí stále unavená, tento dialog.

„Dobrá, popiš mi svůj den,“ poprosila jsem ji.

„Vstávám v jedenáct, hodinku ještě ležím, pak se naobědvám, pak ještě ležím a posílám zprávy kamarádům na fejsu. Pak bych teda měla dělat něco do školy, ale to mi moc nejde, no... a spát chodím ve čtyři ráno.“

„Pokud jsi 18 hodin na počítači, nediv se, že jsi unavená. Kdy jsi byla naposledy venku?“

„Asi před čtrnácti dny.“

Co jste jí poradila?

Pozor, ona nepřišla s objednávkou zbavit se závislosti, nebo s tím, že jí vadí. Ona přišla řešit únavu. Slečně totiž přišel takovýhle život naprosto normální. Kdyby můj syn nehrál vrcholově fotbal, zřejmě by v té posteli ležel taky, a visel na sociálních sítích a internetu. Pravda, patrně by neměl šanci, protože by narážel na mě, svou matku! Trochu za tuhle v internetu ztracenou generaci můžeme i my. Vidím to dnes a denně v ordinaci. Přijde matka s devítiměsíčním kojencem a ve chvíli, kdy on začne řvát, místo aby ho vzala do náruče a utišila ho, strčí mu před obličej mobil s panáčky. Nebo další příklad – a ten není ojedinělý, ale běžný. Když dítě nechce jíst, dá se mu za talíř jídla tablet. Dítě kouká na pohádku a matka ho zatím láduje, jinak by se

nenajedlo. A víte co? Přijde jim to normální.

Hádám, že tuhle chvíli by bylo potřeba léčit matku.

Přesně tak. Matky často popadne panika, že dítě nebude nic jíst a umře. Tak to ale nefunguje.

O riziko by šlo v případě kojence. Ale pokud u batolete nebo předškolního dítěte zajistíte pitný režim, vůbec nevádí, když pár dní nejí. Většinou vyhládne a pak si něco vezme. Často ale matky říkají, že dítěti dají raději Brumíka, aby alespoň něco snědlo. Jenže toto je samý cukr, ne jídlo.

V takových případech se pracuje na BICOMu hlavně s maminkou, aby byla schopná svoje strachy pustit. Další příklad: dítě tloustne, protože chodí doma na sladkosti. A obvyklý dialog?

„To se dá ale vyřešit jednoduše,“ říkám obvykle.

„Jak?“ ptají se matky.

„Jednoduše, prostě sladkosti nekupíte.“

„To přece nejde.“

„Proč?“

„Protože je jí i manžel.“

„Aha, takže se dostáváme k jádru věci. Dítě jen kopíruje vašeho manžela.“

„Tak to není!“

„Dobrá, tak už sladkosti prostě nekupujte a uvidíte.“

„To nepřijde, protože manžel je chce.“

A jsme zase na začátku.

Bicom by jim pomohl, že?

Je spousta cest, Bicom ale může pomoci hodně. V naší ordinaci v Plzni máme k dispozici 4 přístroje Bicom a jsou každý den vytižené. Nové pacienty objednáváme až za 4 měsíce.

Kombinace poznatků tradiční čínské medicíny a moderní technologie
Diagnostika a terapie v jednom www.bicom-optima.cz a .sk